क्षिपमाणः, इत्यादीनि रूपाण्यस्येति विशेषः। अन्यानि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिकक्षिप्यतिवत् (306) ज्ञेयानि।

(308) "क्षिप प्रेरणे" (X-चुरादिः-1941, सक. सेट्. उभ) अदन्तः। [अ]

अस्य धातोरनेकाच्त्वात् यङ् न।

[1]क्षिपकः-पिका,	चिक्षिपयिषकः-षिका;
क्षिपयिता-त्री,	चिक्षिपयिषिता-त्री;
क्षिपयन्-न्ती,	चिक्षिपयिषन्-न्ती;
क्षिपयिष्यन्-न्ती-ती,	चिक्षिपयिषिष्यन्-न्ती-ती;
क्षिपयमाणः,	चिक्षिपयिषमाणः;
क्षिपयिष्यमाणः,	चिक्षिपयिषिष्यमाणः;
क्षिप्-क्षिपौ-क्षिपः;	—
[2]क्षिपितम्-तः-तवान्,	चिक्षिपयिषितः-तवान्;
क्षिपः,	चिक्षिपयिषुः;
क्षिपयितव्यम्,	चिक्षिपयिषितव्यम्;
क्षिपणीयम्,	चिक्षिपयिषणीयम्;
क्षिप्यम्,	चिक्षिपयिष्यम्;
ईषत्क्षिपः-दुःक्षिपः-सुक्षिपः;	—
क्षिप्यमाणः,	चिक्षिपयिष्यमाणः;
क्षिपः,	चिक्षिपयिषः;
क्षिपयितुम्,	चिक्षिपयिषितुम्;
क्षिपणा,	चिक्षिपयिषा;
क्षिपणम्,	चिक्षिपयिषणम्;
क्षिपयित्वा,	चिक्षिपयिषित्वा;
[3]परिक्षिपय्य,	परिचिक्षिपयिष्य;

1. धातोरदन्तत्वेन अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वात् उपधागुणो न।
2. 'निष्ठायां सेटि' (6-4-52) इति णिलोपः।
3. 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेशः।

[अ.] यद्यपि अयं धातुः **क्षीरस्वामिनः, धातुवृत्तिकारस्य** च न सम्मत इति प्रतिभाति; उभयोः ग्रन्थयोः अपाठात्। तथापि, **बालमनोरमाकारसम्मत**-पाठमनुसृत्य अस्य रूपाणि प्रदर्शितानि।